

pleet; want ook steden (b.v. Amsterdam) en landen (b.v. Rusland) kozen hem als patroon.

Het andere zij-altaar was gewijd aan Maria, de moeder van Jezus. In de R.K. kerk heeft zich geleidelijk aan de Maria-devotie ontwikkeld, die geheel los stond van de oorspronkelijke leer van de kerk. De Maria-dogma's werden geformuleerd als persoonlijke voorrechten van Maria; n.l. haar maagdelijkheid, heiligheid, onbevleete ontvangenis en ten hemel opneming. In de R.K. geloofsbrieven wordt zij benaderd als medeverlosseres en middelares van alle genade. Tegen deze vertekening heeft de Reformatie haar felste geloofsprotest uitgesproken: "*Eén is de middelaar tussen God en de mensen: de mens Jezus Christus, die zich heeft gegeven als losprijs voor allen*" (I Tim. 2:5).

Tot zover een korte beschrijving van de drie heiligen, die in de Stephanuskerk hun eigen altaar hebben gehad. Waarom en wanneer die altaren zijn verdwenen vertel ik een volgende keer.

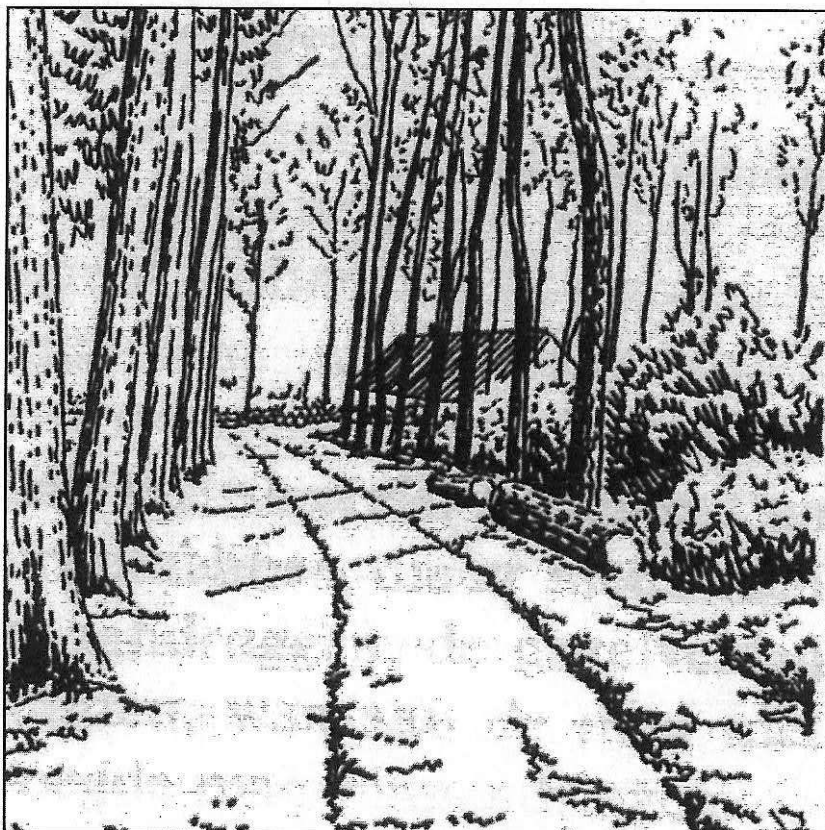


A.A. ten Kate.

SPEKZOLLEN

*"O, dierbaar plekje grond waar eens mijn wieg op stond....
..., U die mij woning bood en koesterde in Uw schoot..."*

Regels oet 'n oold vaderlaands leed, dee mij in de gedachten scheidt as ik an mien verhaal beginne. Mien geleefd stukske grond was "De Bieffel", nen zaandweg an 'n oetersten raand van 't doarp Boorn, en 't ennigste hoes dat doar an stun, mien ooldersshoes. A-j de weg oawerstökken zat ie in de boerschop Zenderen.



Boerenwagens trökken bieje de weenterdag deepe spuurs in 'n drek van den stillen zaandweg. Mear in 't vuurjoar, as "gemeentewearken" 'n peerdepad har opheugd, lag de weg d'r wier glad en schier bieje. Dee weg doar, was miene eerste "atletiekbaane". Hierop vosken ik de eerste joaren al wat 't halen kon. Noar miene oale leuzeaden, was ik "nen laten looper", wus ik met 15 moand nog nich da-k bene har. Wal kon ik roazendrap duur 't hoes kommen. Eén been oonder 't gat, in ne soort "hordenzit", en 'k kwam woar as ik wean wol.

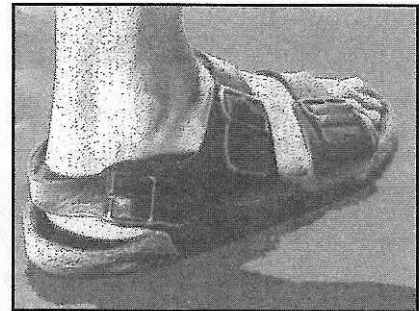
Mijn eerste "atletiekbaane".

Aamperan ha-k de tied van kroepen achter mij, of doar gung 't hen. Nich gewoon heanig an, nee voort met völ tempo. Sedert dee tied gung noagenog alns in 'n draf. Dagduur leup ik in kloomp, ie wussen nich aans. 't Was goodkoop en good vuur de veute. 'k Zal 'n joar of view, zes wean ewes, doen d'r vuur 'n zundag sandalen an laand kwammen. Lekker verende dinge met crêmekluurige "spekzollen". Zee weugen noagenog niks; dat was 't! Dee spekzollen stunnen, as 't knip en wier knip, an 't begin van miene leefebriej vuur atletieksport. Toch zeker één moal op 'n dag, kwammen dee sandalen vuur 'n droad.

Effen wier veulen hoo lekker dee dinge leupen. Trainen doar ha-j vanzölf nog nooit van eheurd, loat stoan da-j nen wedstried harme zeen. Mear d'r stak wat in oe, dat weten wol of 't nog hadder kon. En dat kon, veun ik; de zaken stunnen d'r good vuur. Völ tied, nen mooien zaandweg en Dientje ten Hove, oonze noodnoabervrouw, dee met nen witten zakdoek 't startsinjaal gaf. De tied wödden biejhoolen met nen knots van nen wekker. 't Gung aaltied in 16 seconden.

Mangs, a-k protesteerden, gung d'r iets of. Wis um mij 't begrip te geewen dat 't d'r wal in zat. Oawen "coach" geleuwen ie vuur de volle 100 %, en zolange 't lekker leup, maken ie oe nich naa. Joa, 'k har 't troffen da-k hier joonk was wödden. In Boorn zollen vaste nog wal meer jongs wean die, as ik later groot was, ok wille an hardlopen harren. Doew mö-k 't al inzeen hebben.

Op 'n doer in oew eentje (tegen de wekkertied) lopen, zol gin staand können hoolen. Stel oe toch ees vuur da-j in Tubbige wonnen. 'k Wus nich woar Tubbige lag, mear doar, dach ik, heult de weerld op. Doar könt de boerenjongs niks aans as met kloompenzaand en kippenköttel spöllen. In zo'n oeteande zol 't hardlopen wal nooit oetveunen wödden. Nee, met Boorn ha-k 't fienoalweg tröffen...



Dat der meer van zukke "jongs met spekzollen" mossen roondlopen, dat stun vuur mij wal vaste. Onmeunig vaake bint in miene jonge joaren dee trainingen herhaald en noar latere joaren bleek, 't lopen gung mij good af (allenig 's nachts koon-k miene belogers mangs nich kwiet wödden).

Mear doar is met de tied ok veraandering in kömmen. De weerld wödden roemer en greanzen wödden verleg. 'k Sleute mij an bie de jongs en wichter woarvan ik aaltied al dach har dat ze mossen bestoan. Met de joaren veraanderden "De spekzollen" de neudige moalen van moat, soort en model. 'n "Coach met zakdook en wekker", verdwienen ok stilkes oet 't trainingspetroon. Met miene sportloopbaane is 't al good kömmen; joa, meer as. Allenig, ik vroage mij of: "Den wekker, har den wal eens nen secondenwiezer?"

J. Kwast.

Wel het spek verdeent, krig het nich aait